

Volt egyszer egy csapat...

Szakosztályvezetés nélkül a Szeged SC férfikosarasai

Temetéssel felérő értekezlet tartott a nyár elején a vezérkar, amin részt vettek a játékosok is. Az ott és akkor elhangzottak egyértelművé tették: nemhogy fejlődésről, de még színtartásról sem lehet szó az anyagi hiánya miatt! Egy fillér nem sok, annyi sincs a kiürült kasszában, a szakosztálynak tartozásai vannak, az „A” csoportban maradásért járó, hivatalosan megállapított prémiumot sem tudják kifizetni a játékosoknak. (A későbbiekben a klub vezetése segítségére sietett a csapatnak, így mindenki megkaphatta járandóságát.)

Megmáshíthatatlan tényként jelentette be Guóth Iván, hogy nyugdíjba megy, s Kecskemétre távozik; a csapat egyik vezéregyénisége, Guóth Árpád ugyancsak közölte szándékát, miszerint befejezi az aktív sportolást. Nyilvánosságra került az is, hogy a három „idegenlégiósról”, Wojtek Golinskiról, Milovoj Dokmanovicról és Virgis Jankauskasról, valamint az egyetemista Simón Gáborra nem tartanak igényt mert sokba kerülnek, s a rájuk költött pénz – ami amúgy sincs – nincs arányban teljesítményükkel. Elhangzott viszont a klub elnökének, Bodó Antalnak a szájából, hogy hoznak fiatal, 18–20 éves amerikai (!) és jugoszláv kosarasokat, akik a szeptemberi egyetemeken lesznek majd ösztöndíjasok...

Az ominózus összejövetelen igazában semmi nem dőlt el, s a későbbiekben talán éppen ezért, a bizonytalanság hullámai meginkább felkorbácsolódva verdesték, szaggatták a szakosztály amúgy sem szilárd, omladozó „partfalait”. A gátszakadás

Népszerűségét tekintve hazánkban a foci után a kosárlabda áll a második helyen. Szegeden, amely egykoron fellegrá volt a sportágnak, ez nem mindig jutott kifejezésre a nézőszámban, holott a férficsapat szinte mindig az élvonalban játszott. A tavasszal például, nem kis erőfeszítés árán, ám a közönség igényét kielégítve, a „felsőházban” maradt a Szeged SC. Guóth Iván vezető edző kezemunkája nyomán kialakult a törzs, egy stabilnak mondható középcsapat formálódott a társaságból. A szakosztályvezetés is lelkiismeretesen dolgozott, jobbító szándékához nem férhetett kétség, ennek ellenére törekvései mégsem találtak mindig megértésre. Az amúgy is tengődő szakosztály fölött akkor csaptak össze először a hullámok, amikor első számúnak mondható szponzora, a Dégáz Vállalat visszalépett a további támogatástól! (Igazgatója jövőre lehet, hogy „megfontolás tárgyává teszi”, adjanak-e pénzt és mennyit a férfikosarasoknak.) Ennek hiánya nem múlt el nyomtalanul. Olyannyira nem, hogy a bajnokság végén a vezetőknek, akarva-akaratlan, kongatni kellett a vészharangot.

voltaképpen akkor következett be, amikor a válogatott Walke Károly és Jáhn István bejelentette távozási szándékát Debrecenbe, illetve Szolnokra. Jáhnit 500 ezer forintért végleg (!) el is adta a klubvezetés, Walkéért pedig 2,5 millió forintot remél, de erről az összegről alighanem le kell mondania...

(Walke Károlyt érvényes szerződése 1993. június 30-ig a Szeged SC-hez köti, mégpedig úgy, hogy minden bajnoki év végén megújítják azt. A szerződés azt is tartalmazza, hogy a játékosnak az idény végén mennyi pénz jár, amit minden évben június 30-ig ki kell fizetnie a klubnak. Bodó Antal szerint az összeg meg volt, de Walke nem óhajtott átvenni... Ezzel szemben a játékos azt állítja, még július 10-én (!) sem tudta felvenni a pénzt, illetve csak

akkor adták volna át neki, ha előbb aláírta, azaz meghosszabbítja szerződését. A játékos – ahogyan elmondta – természetesen nem hagyta magát zsarolni, inkább távozott. A debreceniek szerződésességét emlegetnek (ha tényleg az történt, nem kell Walkéért fizetniük), a szegediek viszont tagadják ezt... Hogy valójában melyik félnek van igaza, csak találgatni lehet, a hallottakból nem derül ki egyértelműen.)

A két játékos távozása után már nem hatott meglepetés erejével, hogy augusztus közepén a szakosztály vezetése, Pálmai Antal elnökkel az élen, lemondott!

Cselekedetük indokaként a következőket mondta az elnök: „Magunkra maradtunk, bedugultak a pénzforrások, több játékos cserbenhagyta a csapatot, s ezek után nem láttuk

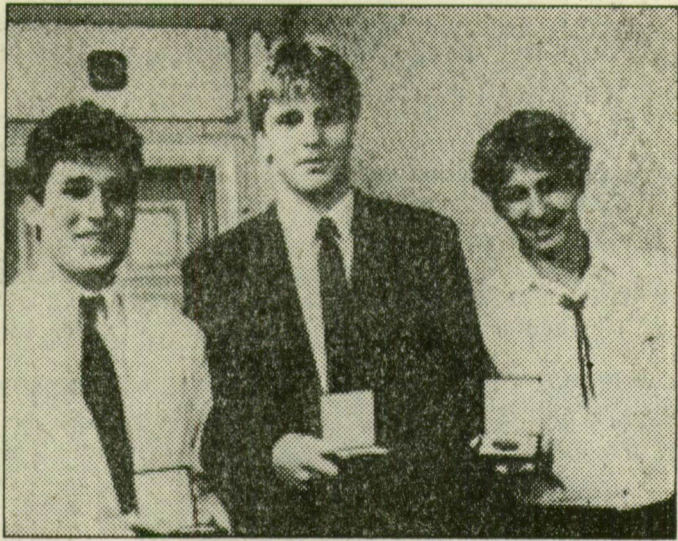
értelmét erőfeszítéseinknek. A végső lökést elhatározásunkhoz mégis az adta, hogy a csapat jövőjével kapcsolatban, lényeges kérdésekben egészen más volt a mi véleményünk, mint a nehéz helyzetünkben bennünket kisegítő klubunk elnökének! Nevezetesen az általa választott edzőről (a korábban eltanácsolt, s a klubbal pereskedő Molnár Csabáról), a csapatépítés koncepciójával ellentmondó irányítóról (Palicz András) és a társait egy éve cserbenhagyó center (dr. Timár László) visszahozataláról van szó. Erre csak azt tudom mondani, ha a szükség úgy hozza, egye fene, legyenek 'rossz lányok', de ne mindenáron!”

A hét végén kezdődik a bajnokság, s az együttesnek – melyet Parády, Veress, Antal, Thuma, Tiszai, dr. Timár, Palicz, Czákó, Varga, Bonifert és Véh alkot, edzője Molnár Csaba – nincs szakosztályvezetése! A játékosok névsorát tekintve ilyenkor mi másra, mint arra gondol az ember: a Szeged SC-nek csak volt csapata! Mert kár lenne szépitni, erre a mostani, képességeiben és lehetőségeiben is amatőr gardára – bármennyire is fájó leírni – sok és nagy „pofonok”, kemény megpróbáltatások várnak a „felsőházban”! Kérdés, mily mértékben és egyáltalán képes lesz-e viselni a „gyűrődést” az egy-két tehetséges fiatal is fölvonultató garda, avagy idő előtt összecuklik?

Azt, hogy idáig jusson a csapat, mindenképpen meg kell, kellett volna akadályozni – akár önálló kosárlabda klub létrehozásával is!

GYURKI ERNŐ

„Bronzos” fiúk köszöntése

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Ezt a három fiatalembert (Szabó Zoltánt, Török Tibort és Fodor Rajmundot) névről már bizonyára ismerik a DM olvasói. A Szeged SC junior válogatott vízilabdázóinak Long Beach-i vb-szereplését ugyanis a hónap első felében folyamatosan figyelemmel kísértük, és az itthon maradtakkal együtt szorítottunk sikerükért. A magyar juniorok végül bronzzal tértek haza Amerikából, és ennek apropóján városunk polgármestere, dr. Lippai Pál (aki korábban maga is vízilabdázó) tegnap egy baráti beszélgetéssel „álcazótt” köszöntésre invitálta a városházára a „bronzos” fiúkat. Az emlékérem átadása és az élménybeszámoló után kijutott a gratulációból (és a kérdésekből) a fiúk edzőinek (Lihótzky Károlynak, dr. Kiss Lajosnak és Kásás Zoltánnak) is. Az ünnepekkel készített interjú egyébként holnap számunkban olvasható.

Bezár a Sportuszoda

Az újszegedi Sportuszoda szeptember 21-én este – egy hétre – bezárja kapuit. Az időleges szünet oka, hogy a szokásos őszi sátorállítást (gazdasági megfontolásokból) most hamarabb elvégzik, mint korábban tették. A nyitással, ami szeptember 26-án reggel 6 órakor lesz, változik az uszoda használatának „órarendje”, mert – a lakosság óhaját is szem előtt tartva – elsősorban a szakmai munka, az óvodák, az iskolák és verseny sport igényeit igyekszik kielégíteni a városi sportigazgatóság.

Az uszodát hétköznapokon reggel 6-tól délután fél 3-ig, szombaton reggel 6-tól este fél 6-ig, vasárnap reggel 8-tól este fél 6 óráig veheti igénybe a lakosság. Október elsejétől, az üzemeltetési költségek növekedése miatt, a belépőjegyek ára is más lesz, mint korábban volt. Napijegy diákoknak és nyugdíjasoknak 40, másoknak 50 forint; havi bérlet 500, illetve 600 forint. Már most váltható éves bérlet (érvényes 1992. december 31-ig, tehát 3 hónap kedvezményhez jut a vásárló!), ára 3000, illetve 4000 forint. A 70 év feletti díjmentesen látogathatják a Sportuszodát.

Jó hír az úszóversenyzőknek: hamarosan lehetőség nyílik arra, hogy – alkalmi belépővel, illetve bérlettel – esténként 8 órától 11 óráig igénybe vehessék a medencét!

Lábténisz-bajnokság Kisteleken

Szombaton 9 órakor nyílt lábténisz-bajnokságot rendeznek a kisteleki gimnáziumban. A 3 fős csapatok – 300 ft befizetéssel – a helyszínen nevezhetnek, és a legjobbak pénzjutalommal távozhatnak majd a verseny helyszínéről.

Cs. Gát László jelenti New Yorkból

Reggeli a magyar nagykövettel

A Magyarországon kevésbé ismert amerikai író, Helvy James szerint „New York semmilyen más városhoz nem hasonlítható. Ronda, piszkos. A klímája pedig kétségbeesítő. De aki egyszer élt New Yorkban, annak már nem elég jó semmilyen más hely sem.”

Ez az idézet jutott eszembe, amikor már harmadik órája kerestük helyi kisérőmmel a Flushing Meadow-t, ahol a világ legnagyobb ultramaraton futóversenyét rendezik hétfő déltől. Brooklyn Queens nevéreket negyedei bizony rémisztően hatnak az idegenre, akit az első pillanatban kiszúrunk a „benszülöttek”. Mintha ezeken a részeken a szemetes kukákat nem ismernék – jegyzem meg sofőröknek, aki a legtermészetesebb nyugalommal szalmozik Plymuth-jával a roncsautók között. Ne ijedj meg! – vigasztal a maga módján – nemcsak ez Amerika. Vannak itt békés környékek is...

No, biztosan tapasztalni fogjuk azt is!

A futókat nem irigylem. A hőmérő 38 fokot mutat reggel 10 órától legalább este 9-ig, de európai ember számára még akkor is elviselhetetlen a klíma a nagy páratartalom miatt. És ilyen időben kell versenyezni! Az Ultra Ultimate három hosszú távján a 700, az 1000 és 1300 mérföldön összesen 61 nevezést fogadtak el a szigorú feltételeket szabó rendezők. A versenyt magyar idő szerint hétfőn délután 6 órakor az 1300 mérföldesek kezdték, a leggyorsabb hölgy ezidáig a világ legjobb ultramaratonistájának tartott új-zélandi Sandy

Barwick félelmetes mit produlált az első három nap alatt: 412 kilométert hagyott maga mögött. A férfiak közül a kanadai Al Mowill neve mellett kerekken 300 kilométer áll. A különbség abból adódik, hogy a hölgyek egy nappal hamarabb munkához láttak.

Az egyetlen magyar versenyző, a szegedi Sipos István (SZVSE-Ibusz) ma délután rajtol 1000 mérföldön, nyolc társával.

– Jó erőben érzem magam, az akklimatizálódás nem okozott gondot. A körülmények kicsit spártaiak, hiszen közös katonai sátorban lakunk mi, versenyzők, amit nem is mindenki vesz igénybe. Valószínű, én is kapok a kinti magyarok közbenjárásával egy külön sátrat. Egyébként az ellátással semmi gond, a pálya pedig igazán nem unalmas, hiszen kanyarokkal és emelkedőkkel tarkított. Talán a nagy zaj, ami zavar, ugyanis a park mellett, ahol a verseny zajlik, autópálya halad el, és nem messze terül el a J. F. Kennedy repülőtér – nyilatkozta a szegedi futó.

„Sipi”, mint elmondta, legnagyobb ellenfele az angol világcsúcstartó Dan

Coffry és az amerikai Tom Porsent lehet, aki a „halálvölgyi” futást már háromszor teljesítette, ami hihetetlen, hiszen a rajt és a cél közötti szintkülönbség több mint 5 ezer méter.

Szóval, lehet szorítani Pistáért, aki New Yorkban nagy népszerűségnek örvend!

Manhattan, New York szíve más, mint a többi kerület. Felhőkarcolók, fény, pompa... Üzletemberek, diplomaták jönnek-mennek... Zsong az egész város. És természetesen minden fél órában egy fogadás. Ilyenre volt hivatalos a magyar küldöttség is, amit a világbéke-séta záró ceremóniájaként rendeztek az ENSZ egyik ilyen célokra kialakított felhőkarcolójának nyolcvanadik emeletén. A reggelin az öt világvallás képviselői szólaltak fel, melyet hazánk ENSZ-nagykövete, Erdős André nyitóbeszéde előzött meg. És mennyire népszerű Sipi? – az Ultra Ultimate futóit ezen az összejövetelen ő képviselte.

A TUDÓSÍTÁS TÁMOGATÓJA az

Szeged, Tisza L. krt. 42

Mai ajánlatunk: SAMSUNG televíziók

1. CK3312 színes TV,	37 cm	29.990 Ft
2. CK5026 színes TV,	51 cm	37.900 Ft
3. CK5312 színes TV,	55 cm	40.900 Ft

TOTÓZÓKNAK

38. hét

NB I.

1. PÉCS (3.)–ÚJPEST (9.)	1
Pécsi MSC otthon: 10 győzelem, 4 döntetlen, 1 vereség.
Újpest idegenben: 4 győzelem, 2 döntetlen, 9 vereség.	
2. RÁBA ETO (11.)–MTK–VM (10.)	1
Rába ETO otthon: 5 győzelem, 7 döntetlen, 3 vereség.
MTK–VM idegenben: 2 győzelem, 5 döntetlen, 8 vereség.	
3. ZALAEGRSZEG (2.)–FERENCVÁROS (2.)	X, 2
Zalaegerszeg otthon: 12 győzelem, 2 döntetlen, 1 vereség.
Ferencváros idegenben: 5 győzelem, 7 döntetlen, 3 vereség.	

BUNDESLIGA I. OSZTÁLY

4. BREMEN (13.)–ROSTOCK (6.)	1, X
Bremen otthon: 1 győzelem, 3 döntetlen, vereség nélkül.
Rostock idegenben: 1 győzelem, 1 döntetlen, 2 vereség.	
5. VfB STUTTGART (2.)–KAISERSLAUTERN (4.)	1
VfB Stuttgart otthon: 4 mérkőzésen 4 győzelem.
Kaiserslautern idegenben: 1 győzelem, 1 döntetlen, 2 vereség.	

BUNDESLIGA 2. OSZTÁLY

6. FREIBURG (1.)–MANNHEIM (5-6.)	X, 1
Freiburg otthon: 5 mérkőzésen 5 győzelem.
Mannheim idegenben: 1 győzelem, 1 döntetlen, 2 vereség.	
7. BRANDENBURG (7.)–MEPPEN (2.)	2, X
Brandenburg otthon: 3 győzelem, 1 vereség.
Meppen idegenben: 2 győzelem, 1 döntetlen, 2 vereség.	

OLASZ A-OSZTÁLY

8. FOGGIA (1.)–CAGLIARI (14.)	1, X
Foggia otthon: 14 győzelem, 4 döntetlen, 1 vereség.
Cagliari idegenben: 2 győzelem, 7 döntetlen, 8 vereség.	
9. ROMA (9.)–GENOA (4.)	1
Roma otthon: 8 győzelem, 6 döntetlen, 3 vereség.
Genoa idegenben: 4 győzelem, 5 döntetlen, 8 vereség.	
10. SAMPDORIA (1.)–INTERNAZIONALE (3.)	X, 2
Sampdoria otthon: 13 győzelem, 2 döntetlen, 2 vereség.
Internazionale idegenben: 5 győzelem, 8 döntetlen, 4 vereség.	

OLASZ B-OSZTÁLY

11. BRESCIA (9.)–BOLOGNA (18.)	1, X
Brescia otthon: 8 győzelem, 9 döntetlen, 2 vereség.
Bologna idegenben: 1 győzelem, 5 döntetlen, 11 vereség.	
12. CASERTANA (1.)–PALERMO (2.)	1
Casertana otthon: 11 győzelem, 5 döntetlen, 1 vereség.
Palermo idegenben: 5 győzelem, 6 döntetlen, 6 vereség.	
13. CESENA (17.)–LECCE (15.)	X, 1
Cesena otthon: 4 győzelem, 7 döntetlen, 6 vereség.
Lecce idegenben: 7 döntetlen, 10 vereség, győzelem nélkül	

+ 1 MÉRKŐZÉS

OLASZ A-OSZTÁLY

14. TORINO (5.)–NAPOLI (8.)	X
Torino otthon: 8 győzelem, 9 döntetlen, vereség nélkül.
Napoli idegenben: 1 győzelem, 10 döntetlen, 6 vereség.	